

Wat heeft ons leven toch een vaart. Het zit tjokvol met werk, school, vriendschappen, ontmoetingen, mooie gesprekken of ingewikkelde ruzies. Soms hapert de machine en valt alles stil.

Zo ook bij de kunstenaar van de werken waar je nu naar kijkt. Ninet Kaijser werd in de zomer van 2018 getroffen door een hersenbloeding. Wat eerst een grote opluchting was - ik hoor bij de 10% mensen die dit overleeft - werd na een paar maanden een harde werkelijkheid. Niks ging meer vanzelf.

Haar volle leven als moeder, vriendin, feestjesbouwer, theatermaker, docent kunst en wiskunde kon Ninet niet zomaar oppakken. Ze kwam terug bij haar eerdere liefde: het maken van tekeningen in potlood.

De benodigde extra fysieke worsteling is af te lezen aan dit nieuwe werk. Nog meer dan eerder werk van Ninet, bevat deze serie tekeningen meerdere lagen. Het werk is meerlagig door haar werkwijze van laag over laag de tekening opbouwen. Deze keer had die werkwijze ook een fysieke noodzaak: Ninet had simpelweg meer hersteltijd nodig tussen de tekensessies.

Ninet bleef trouw aan haar eerdere onderwerpen: grillige boomwortels en draderige microscopische vormen. Het gebruik van kleurpotlood leent zich voor scherpe contrasten en een lijnenspel op de millimeter.

In een crisis kom je sneller tot de essentie. Er worden twee soorten defensieve reacties geprikkeld in ons brein: een vechtmodus en een vluchtmodus. In de vechtmodus vallen filters weg: details waar je eerder overheen keek, vallen meer op. Je lichaam staat op scherp voor geuren, prikkels en geluiden. In de vluchtmodus wil je wegkruipen, onzichtbaar zijn. Misschien wat vergezocht, maar een scherpe kijker kan beide defensieve reacties terugzien in dit werk van Ninet. Zichtbaar is de grote precisie in de kleinste details. Tegelijk lijken de onderwerpen een beetje “out of this world”-wegvlucht uit het normale bestaan.

Graag laten we jullie kennismaken met deze wereld van Ninet, waarin kunst kan gelden als panacee. Zowel voor de kunstenaar als voor de kijker.